

QVot Procerum fortes animas, quot funera cry-

Ira Diuum cerno recondi! (ptis

Nunquid ita heroum iuuat & labentibus annis

Corpora tristi occumbere letho?

Per breve iam spatium est, quo plures diva Zamosci

Fata sequuntur funere acerbo.

Sic Marienburgi præses Czema occidit, vt iam

Nusquam ego non regnasse proteruas

Parcarum insidias videam, quarum ausus acerbum

Nunc generat mihi corde dolorem.

At quia præsentium maior mihi copia fandi est,

Nunc aliorum laude quiesco.

Tantum hic Sobiesci rerum meminisse iuuabit:

Et quoque eorum, quæ accelerarunt

Funera Schenckingo. Fuit horum gratus vterq; &

Judicio procerum atq; ZAMOSCI

Censuræ. Verum vna dies extinxit eosdem,

Atque ita vix eadem abfuit hora.

Hic foris, ille domi occubuit. Sed spero futuros

Qui sua cœlo laudibus æquent

Facta, per extenti labantia tempora seclis:

Nunc animus perstringere laudes

Schenckingi generis prisce de sanguine Auorum,

Cuius amicitiam haud cupiisset

Defensor patriæ ac vltor Zamoiscius heros,

Ni sibi virtus, stemma, labores,

Atq; viri splendor cum tot præstantibus ausis

Pridem animo comperta fuissent.

Multarum suprema sequar fastigia rerum,

*Epicedion memoriarum et honori magis
et generis domini Schencking pp. d.
1807.*

-Hirvonen festsaken för Litteraturl.

Si faciendā exordia laudum:
Usque igitur fortis didicit certamina belli
Sub peregrino sole paratus
Cuspide & aduersum solers insurgere in hostem,
Ad Bicinum æqua prælia dextra
Committens, cum sorte noua præcella Cracouæ
Mœnia ferro concutere ausus
Hostis, in ærisonis trepide succumberet armis,
Hic igitur dum Martia gessit,
Usq; Zamoscæi sibi tunc deuinxit amorem,
Ut inuulso putatus honores,
Iuerit in thalamos Neptis suasore Zamosco,
Dorpati huic concedidit oras
Experto curas, vsum euentuinq; laborum:
Huic aditus monstrauit honorum
Conspicuos, nomenq; nivosam extendit ad Arcton
Quando Sueco Milite prægnans,
Litrus Liuonicum tumuit, Schencfingius vltro
Dorpatensia mœnia Præses
Protexit, dum mobilior plebs mutua fractis
Colligeret periuria dextris.
Ipse fidem seruans, populo iurante, parata
Pie cecidit, vitæq; periculum
Audacter subiit, Caroliq; ita pertulit iras
Postea per Finlandica tesqua
Ductus & in vinclis quatuor detentus in annos
Sustinuit mala multa, quod esset
Præfulis eximi Vendenfis frater Othonis,
Qui foret omni immobilis ævo
Defensor patriæ, iam morti addictus abibat.
Ille tamen Jovæ auspice dextra

Effugit Caroli rabiem, ut mutandus amicas
Teutonicæ telluris in oras
Per vada Balthiaci maris horrida portabatur.
Sicque sibi visa itio amica:
Et fere felix fuit, ex quo tempore liber
Ad veteres remeavit amicos.
Vix postliminio proprias inuiserat ædes,
Vixque senem vidisse Zamoscum
Contigerat, cœpit depascere corpora morbus:
Dumque laborum præmia quærit
Cracoviæ, spes læta animam defraudat agentem
Speque fugata traditur umbris.
Tanta fuit miseri per vitam cura laborum:
Tantus amor patriæ & quoque Regni
Compromissa fides, qua nil sibi sanctius usquam
Extiterat vitamque dedisset,
Quam imago tentasset falsa periuria dextra.
Hunc igitur, quis non modo ploret?
Cum post tot casus, post tanta pericula belli,
Vermibus exorsa esca recumbat.
Hæcne exantlati sint præmia summa laboris?
Omnium ita æque vertitur urna:
At neque Principibus se se mors abstinet, ut non
Experiantur funera tandem.
Quocirca rerum memores mortisque futuræ
Conditionem sortis acerbæ
Lugemus pariter. Flent uxor, pignora & omnes
Quorum ut in vno fixa parente
Spes hæsit quocunque diu spectata reluxit
Non fucati causa favoris;
Imo Zamoscus Chelmenfis Episcopus usque

Indoluit sincerus & ipse,
Cuius amicitiam affinis sibi iunxerat, & quem
Plus propriis redamarat ocellis.
Nunc si huic in vita nondum concessa fuerunt
Præmia victi digna laboris,
Certe aliis nunquam deerit clementia Regis,
Nec miserorum summa Livonum.
Spes sterilis fuerit. si quæ fuit antea prægnans,
Tam sobolem edat sydere fausto,
Optataq; diu generet pia fœdera pacis:
Quippe satis iactata procellis.
Tandem serpit humi tremula ut vix ausit inermis
Debilibus confidere plantis.
At nos continuis iactati fluctibus vna
Munera pacis poscimus omnes.

EPITYMBION

In hac tumba conditus est

GEORGIUS SCHENCKING, Theodorico patre & Anna Goës matre nobilissimis parentibus, prout longa progenitorum nobilium series commemorari potest, & ex insignis quatuor progenitorum in clypeo depictis, breviter perspicui licet, natus anno 1560. Statim a primis annis cum vix decimum quartum ætatis annum absolvisset, ad nobiles virtutes, & bonos elegantioresq; mores addiscendos commendatus est Illustrissi et Clariss. Principi quondam Ioanni Megapolien. Duci pro puerro Nobili, cui cum charus admodum esset, usq; ad eiusdem principis ultimum vitæ terminum, eidem fideliter inservivit. Peracta sepultura, & aula defuncti Principis expedita, ad Illustrissimorum Principum Holsatiæ aulas se contulit, ubi tantisper commoratus est, quoad Serenissimus Stephanus bellicosissimus Polonorum Rex Moscho bellum pro Livonia recuperanda inferret, tunc ille aulis Principum relictis, castra tanti Regis sequutus, gloriosius esse ducebat, pro patria arma contra hostem ferre, quam in otio honestissimo delitescere, atque ita cum aliquot bene armatis equis & famulis ad obsidionem Plescouien. sub ductu seu præfectura Magnifici olim Domini Georgii Farensbachii militiæ nomen dedit, annum tunc vigesimum ætatis agens. Finito Moschovitico bello, & pace Livoniæ

reddita, ad aulam Illustriss. Georgii Friderici Marchionis Brandenburgensis Ducis Prussiae & Anspachensis &c. &c. &c. se contulit, ubi aulicum egit sat splendidum, quoad usq. Stephanus Rex moreretur. Tunc quia Regnum Polon. propter duorum Regum electionem in annis esset, Georgius Schenking partes Serenissimi Sigismundi tertii felicissime regnantis Regis, sub ductu Illustrissimi Domini Joannis Zamoyksi de Zamoscio, Generalis Regni Exercituum Ducis &c. &c. incipiendo ab electione usque ad devictum & captum Serenissimum Archiducem Maximilianum, sub Bitzino, cum aliquot bene instructis equis militaribus, proprio sumptu sequutus est. Hæc eius fides & eximia merita adeo grata fuerunt Illustrissimo Exercituum Duci Domino Joanni Zamoyksi, vt in matrimonium ei elocata agnatam suam Magnificam Dominam Felicem de Zamoscio, simulq. totam Dorpatensem Oeconomiam fidei illius concedidit; quam ille feliciter & fidelissime decem integris annis administravit, quoad vsque Carolus Sveciae Sudermaniae Dux bello prius illato quam indicto, Livoniam invaderet, tunc defunctus Dominus Castellani egregiam fidem suam in Serenissimum Regem & Rempub. Poloniam, atq. etiam in Illustriss. Exercituum Ducem contestatus est, nec facultatibus, nec vitæ parcens, cum ex Reipub. thesauro tam subito non possent in milites stipendia obtineri, multa millia florenorum proprii sui peculii in aliquot militum turmas, & peditum cohortes exposuit, cum quibus et se ipsum munitioni includit, & viriliter hosti

opposuit. At maior erat improvisi hostis poten-
tiam quam ut illi resisti tum posset, atq; in eius deve-
nientiam captivitatem, rebusq; omnibus, quas penes se ha-
buit, fuit spoliatus. Amor libertatis commouit eum
ut magna pecuniæ summa interposita ab hoste se re-
dimere conaretur. Sed ille contra ius belli, contra
pactionem & fidem datam, aliquot millibus thale-
rorum pro lytro acceptis, nihilominus Dominum
Castellanum in Sueciam abduxit, & quatuor annis
durissimis carceribus afflixit. Hinc sibi defunctus
Dominus Castellanus morbum grauem contraxit,
qui postea mortis occasionem præbuit. Non parvam
autem in eo divinam expertus est gratiam, quod ho-
stiles manus, licet æger corpore, mirabiliter euasit,
libertatemq; obtinuit ut in conspectu potius Sere-
nissimæ Regiæ Maiest. Domini sui & Reipub. uni-
uersæ, quibus fidelissime inservivit, quam in hosti-
co vitam finiret. Morti vicinus hoc petiit, ut in civi-
tate Regia Torunensi corpus suum humaretur, tum
quia hanc civitatem vivus ob ibi expertam singula-
rem humanitatem apprime diligebat: tum quod e-
andem, quæ ibi in usu est, religionem coleret. Re-
stat nunc vidua Magnifica & duo Filii, duæ quoq;
Filiolæ, summo in ærore immaturam mortem de-
plorantes. Deus faxit, ut ob defuncti Domini
Castellani bene merita de Serenissimo Rege & Re-
gno Poloniæ præmia virtutum, & consolationem
condignam consequantur.

INSCRIPTIO VEXILLI

dependentis supra sepulchrum defuncti.

Magnificus & Generosus Dominus GEORGIUS
SCHENCKING Livo, hæres in Antzen & Ternes-
sa Castellanus Vendenſis, propter fidem constanti-
amq; erga Sereniſſimum Regem & Regnum Po-
loniæ, a Carolo Sudermaniæ Duce Dorpati ca-
ptus, & quatuor annis in Suecia detentus, in
carceribus morbum contraxit, ex quo Cracoviæ
mortuus eſt, Anno Chriſti M. DC. V. Die
X Nouembr. Corpus hic quieſcit.

TUMULUS EIUSDEM.

Sudermane, tuus carcer, tua perfida lingua,
Ante diem propero funere me abripuit,
Quamquam perfidiamque tuam, tetrosq; recessus
Carceris, euasi funeris ante diem.
Vt patriis vitam finire liber in oris,
Qui potui vitam perdere pro patria.

FINIS.